

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. София, 02.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4622** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 84, ал. 3, вр. чл. 75 от Закона за убежището и бежанците.

От името на И. С. – гражданин на Б. адвокат В. П. е оспорил издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците, при МС РЕШЕНИЕ № 5597/16.04.2024 г., с което на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В съдебните заседания жалбоподателят лично и с помощта на упълномощения адвокат: поддържа жалбата и искането за отмяна решението, като цяло; ангажира доказателства, представени за първи път пред Съда. Твърди се незаконосъобразност на оспореното решение, поради „неизясняване на относимата към молбата фактическа обстановка и игнориране на редица посочени факти, доказващи наличие на основателен страх от преследване, по причини на политическо мнение и принадлежност към определена социална група“. Конкретните твърдения са, че чужденецът: е изявен политически активист на опозиционната партия BNP; заради заплахи от Awami League бил принуден да напусне родното си място; факт е, че е пътувал до А., но бил принуден да се завърне в Б. в началото на 2023 г., поради семейни проблеми; след завръщането му репресиите срещу него, заради дейността му като активист на BNP се задълбочили, като бил атакуван и физически; през 2023 г. участвал в антиправителствени протести, след което получил полицейски предупреждения, обвинения в нарушаване на закона и съдебни призовки; през 2023 г. успял да напусне Б. и така избегнал арест.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата. Представя допълнително актуална към 25.11.2024 г. справка от Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ за положението в Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази писмените доказателства и доводите на жалбоподателя, приема следното.

Според заявените по време на проведеното интервю твърдения: жалбоподателят И. С. – гражданин на Б. напуснал легално страната си със самолет на 24.06.2023 г. за Д., откъдето пристигнал в [населено място] с притежавана виза, вид „С“ (за краткосрочно пребиваване – 84 дни), издадена му от Посолството на РБ в И., на 29.05.2023 г.; заявил, че притежава визи и за И., Д. и за А.; в А. пребивавал с „ученическа“ виза четири месеца. Искането за закрила молителят е обосновал с твърдения за това, че: в Б. бил активен член на ученическата партия „Ч.“, а баща му също бил „политически активист срещу сегашното правителство; не можел да остане там, защото „опозиционната партия постоянно им създавала проблеми“, поради което се наложило бащата да напусне [населено място]; през периода откакто е в РБ жалбоподателят имал в Б. „фалшиви обвинения“, които обаче не били „специфични обвинения, а главното е, че поддържа опозиционна партия“; докато бил в Б. имал две фалшиви обвинения – за палез на автобус и за побой; ако се завърне в страната си ще бъде задържан и „хвърлен в затвора за седем години“; в случай, че не бъде арестуван „хората от управляващата партия ще го убият, заради политическите му възгледи; в Б. не е бил арестуван и осъждан; не може да представи документи, потвърждаващи твърденията му. На въпрос, дали иска да добави детайли към бежанската си история чужденецът заявил още, че: на 05.04.2023 г. бил пребит от Полицията и от поддръжници на управляващата партия в неговия регион, понеже участвал в политическа програма; поради това решил да дойде в България и отпътувал за Д., за да се снабди с виза; когато от Д. се върнал отново в Б. поддръжници на управляващата партия го заплашвали и притискали да не поддържа повече държавата си; опитал се да докладва за инцидента в Полицията и да ги осъди за побоя, но нямало резултат; в Б. не се спазват правата на човека и няма правосъдие; когато решил да напусне страната си разгледал много държави и се оказало лесно да получи виза за България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата, против Решение № 5597/16.04.2024 г. на председателя на ДАБ е процесуално допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

За да отхвърли молбата за закрила ответникът е анализирал подробно представената по време на интервюто „бежанска история“, дискредитирайки същата като противоречива и нелогична, поради това, че: заявил като причина да замине за А. лошата икономическа обстановка в Б.; след като чужденецът е бил в А. доброволно се завърнал в Б. на 25.01.2023 г., от което следва, че не е имал опасения за сигурността си; твърденията му за проблеми в страната на произход не съдържат конкретни факти и са недостоверни, понеже не се подкрепят от доказателства; действителният мотив да напусне страната си е желанието за по-висок стандарт на живот Административният орган е направил обобщаващи изводи за липса на предпоставки за предоставяне, както статут на бежанец, така и на хуманитарен статут. Приел е, че в хода на производството не са установени факти, които да обуславят необходимост от предоставяне на закрила, тъй като И. С. не е посочил основателни причини, които да обосновават страх от преследване.

Решението е правилно.

Според чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Макар нормите на ал. 2 и на ал. 3 от чл. 8 да дават възможност за по – широко тълкуване на понятието „преследване”, по смисъла на ал. 5, то (преследването) следва да бъде на основата на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Липсват каквито и да било доказателства, въз основа на които да бъде направено обосновано предположение за това, че в Б. жалбоподателят е бил подложен на преследване. В този смисъл, не са налице основания за предоставяне статут на бежанец.

Предоставянето на хуманитарен статут от друга страна е предпоставено (чл. 9, ал. 1 ЗУБ) от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Алинея втора на чл. 9 уточнява, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Текстът на чл. 9, ал. 1 ЗУБ е идентичен с този на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО, „относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила”. Чл. 15 (букви „а”, „б”, „в”) определя, кои посегателства следва да се считат за тежки. Нормите на чл. 4, § 1 и § 2 пък определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, предходните му молби за убежище, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4. Съдът приема, че ответникът, предвид липсата на достоверни твърдения за преследване обосновано е преценил да отхвърли молбата за закрила. Така, относно И. С. не може да бъде прието, че: съществува реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ и по смисъла на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО. С Решение от 30.01.2014 г. на СЕС, по дело С-285/12 е дадено тълкуване на член 15, б. „в” от Директива 2004/83, вр.

член 2, б. „д“ от същата, предполагащо по-свободно приложение и позоваване на понятието „въоръжен конфликт“. Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила. За да мотивира решението си е взел предвид и справката от 22.02.2024 г., относно актуалната обстановка в Б., приемайки, че ситуацията там е „относително спокойна в политически и икономически аспект, въпреки че понякога има политически протести в столицата Д..

От представената пред Съда справка от 25.10.2024 г. се установява, че: през м. 07.2024 г. „хиляди недоволно студенти излезли на улицата, за да протестират срещу решение на Върховния съд да възстанови квотната система за назначаване на административни длъжности; мирните протести се разширили и правителствените сили се опитвали агресивно и със сила да ги потушат; протестното движение се превърнало в национално, против Ш. Х. и Лигата Авами, с бунтове и унищожаване на обществена собственост; на 05.08.2024 г. министър – председателят Х. подал оставка и избягал в И.; на 06.08.2024 г. при среща между командващия армията, президента и студентски организации било решено новото временно правителство да бъде ръководено с подкрепата на студентите от М. Ю. – ветеран, икономист, носител през 2006 г. на Н. награда; според Службата на Върховния комисариат на ООН за правата на човека предстоящият политически преход предлага историческа възможност за възстановяване на демокрацията и върховенството на закона в Б..Тази информация, според Съда не променя крайния извод за липса на реална опасност за И. С. от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ и по смисъла на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО.

Бежанската история и заявените от молителя мотиви да напусне Б. дават основание да бъде прието, че той е „мигрант“ – лице, което е напуснало страната си на произход по причини, различни от тези, изброени в дефиницията за „бежанец“, в контекста на Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец. Съдът не кредитира като релевантни и относими конкретно към жалбоподателя представените от него писмени документи (л.л. 116-126 от делото), на които е извършен превод на български език. Същите не представляват годни писмени доказателства, понеже: не съдържат характеристиките на официален документ (арг. чл. 179 ГПК) или на частен такъв (чл. 180 ГПК), като не разполагат и с достоверна дата на издаване.

Съдът намира, че Решение № 5597/16.04.2024 г. е постановено от компетентен орган, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби, след съобразяване с установените в ЗУБ процесуални правила. Не са налице твърденията от оспорващия пороци на същото.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от И. С. – гражданин на Б., против издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците, при МС РЕШЕНИЕ №

5597/16.04.2024 г., с което на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съдебното решение подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: